

O EŞHAS-I AHİR ZAMAN GELDİĞİNDE TANINMAMASININ SEBEBİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Mehdî gibi eşhâsın hakkındaki rivâyâtın ihtilâfâtı ve sırrı şudur ki: Ehâdisi tefsir edenler, metn-i ehâdisi tefsirlerine ve istinbâtlarına tatbik etmişler. Meselâ, merkez-i saltanat o vakit Şam’da veya Medîne’de olduğundan, vukuât-ı Mehdiye ve Süfyâniyeyi merkez-i saltanat civârında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de, o eşhâsın şahs-ı mânevîsine veya temsil ettikleri cemaate âit âsâr-ı azîmeyi o eşhâsın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhâs-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki, demiştik, bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyârı elinden alınmaz. Öyle ise, o eşhas, hattâ o müthiş Deccâl dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidâyeten deccâl olduğunu bilmez. Belki nur-u imânın dikkatiyle o eşhâs-ı âhir zaman tanınabilir.”

(Sözler 343)

“Mehdî gibi eşhâsın hakkındaki rivâyâtın ihtilâfâtı ve sırrı şudur ki: Ehâdisi tefsir edenler, metn-i ehâdisi tefsirlerine ve istinbâtlarına tatbik etmişler. Meselâ, merkez-i saltanat o vakit Şam’da veya Medîne’de olduğundan, vukuât-ı Mehdiye ve Süfyâniyeyi merkez-i saltanat civârında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler.” Mesela metinde öyle yok. Alem-i İslam’ın merkezine, İslam coğrafyasına Şam-ı Şerif deniliyor. Bazısı bunu almış, Suriye’nin başkenti Şam demişler. Tefiri o o merkezli izah etmiş. Oysa Suriye’de Dimeşk derler, Şam demezler.

“Hem de, o eşhâsın şahs-ı mânevîsine veya temsil ettikleri cemaate âit âsâr-ı azîmeyi o eşhâsın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhâs-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler.” Süfyan, deccal, bunların bir komitesi var, hükümeti var, bir de rejimi var. Ayrıyeten de şahsiyeti var. Kimisi hükümeti almış izah etmiş, kimisi komiteyi almış izah etmiş. Bütünsel bakmak zordur. Kime hastır? Asrın imamlarına, her yüz senede bir gelen imama. Her imama mı? Lazım olan imama. Her asırda Süfyan, deccal vardır ama ahir zamanın eşhası, mühimmesi ahir zamandaki imama aittir tefsiri. Çünkü Kur’an’ındaki her bir ayetin müteaddit manası vardır, her bir mana küllidir, her asırda efradı bulunur sırrınca her asırda var.

Kur’an’da cari olan kanun hadislerde de caridir. Hadislerdeki deccal, Süfyan meselesi de her asırda efradı var. Ama bu ahir zamanda en külli cereyan edecek olan o zamanın imamına aittir. Mehdi, deccal, Süfyan bir şahsı var, komitesi var, hükümeti var, rejimi var. Bunları tefrik edemedin mi nasıl olacak. Risale olmasa bunu kim nereden bilecek. Deccal dedi mi kılıcı salladığı zaman şarktan garba, güneyden kuzeye bütün kafalar uçacak. Öyle denilmiş. Bu adetullah kanuna zıt. Bize hafif bir ders gibi geliyor ama bununla imanını kaybedenler var. Niye? Aradığı şeyi tanımayan, bilmeyen nerede nasıl arayacağını da bilemez. 500 sene sonra daha deccal bekleyen var. Kastamonu 35’de diyor; **“5 Şua ehl-i imanın, hassaten ulemanın imanını kurtarıyor.”** Bu işler kolay değil. Hadislerde bazen şahsı nazara verilmiş. Bazen komitesin nazara vermiş, bazen hükümetini nazara vermiş, bazen rejimini nazara vermiş. Zannetmiş ki hem Şam’da olacak, Basra, Kûfe de olacak İslam merkezi ve öyle izah etmiş.

İkinci bir hata, **“hem de, o eşhasın şahs-ı manevisine veya temsil ettikleri cemaate ait asar-ı azimeyi o eşhasın zatlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki”** O harikuladeyi şahsa vermişler, oysa ki şahsı manevi, hükümeti, rejimi, komitesine ait. Onun için acube haline getirmiş. Bugün İsa Aleyhisselam gelse, peygamberi insanüstü düşündüğümüz için tanımayacağım ama normal bir insan. Onun temsil ettiği şahs-ı maneviye şahsına yükledik, öyle bir şahıs sandık. Mesela mehd-i ali Resul’ü acayip bir şey bekledik. Onun temsil ettiği şahs-ı manevi var, hizmeti var. Beşeriyetinde tasavvur edince mehd-i ali Resul gizlenmiş. Gelmiş ama göremiyor.

Çantacı Necmi abi anlatmıştı; Bir gün bir zat Hızır aleyhisselam’ı çok merak ediyormuş. Bir gün merhameten karşısına biri çıktı. “Görünce onun olduğunu nasıl anlayacaksın?” dedi. Adam bilmiyorum deyince Hızır as “Ben sana tarif edeyim, Hızır as gelince topraktan bir taş alacak, taşı toz yapacak” diyor ve aynı zamanda yapıyor. “O zaman Hızır olduğunu anlarsın” diyor. Allah razı oldun, iyi ki söyledin, dedi. Ama işte o Hızır Aleyhisselam. O insanın şahs-ı manevisini şahsında aradığı için mehdi gözüküyor. Konuşmayı beceremiyor, fıkıh sorsan belki bilemez ama Risale-i Nur telif edileceği zaman sanki kainatın arkasına geçmiş konuşuyor.

Külliyatta bir şey daha var. Bir şey nedir çözemiyorsak, ne değildir sırrında bulmaya çalış. Nemrut herkesçe malumdur, ortadadır, onun karşısına bak. Musa aleyhisselam’ı göremiyorsan karşıtıyla git. Nedir yerine bir de ne değildir ile bar. Ama bu ölçüyü bilmezsen zahire bakarsın. Zahir insanı mahveder. Siyasette de öyle. Zahire bakıp karar vermiş, paldır küldür kuyulara gitmişler. Şimdi günah çıkartıyor. Beni ilzam etmekle vicdanını mı rahatlatıyorsun. Azami şerre vermiş veya onun işine yaramış. Ben Divan-ı Harbi Örfi’den söyledim; **“Birisinin hiffeti, diğerinin sikletini oluşturur”** diyor. Sen var olman gereken yerde değilsen oranın hafiflemesine sebebiyet verirsin. Bir Müslüman olması gereken yerde değilse olmaman gereken yerdedir. Senin varlığıyla siklet oluyorsa, ağırlık oluyorsa o kefeye, o zaman senin yokluğunla diğer tarafın ağırlığını oluşturuyorsun.

Mesela Mehd-i Ali Resul’ün cemaatinin şahsı manevisini fertten aramak. **“Bir Said değil, binlerce Said olacak”** diyor. Adetullah işliyor. Şuan dellal-ı Kur’an olan Said’in yerine seslendiriyoruz. Hepimiz bunun talebesiyiz. O gitti ama devam ediyor. Süfyaniyet gitti ama onun şahs-ı manevi devam ediyor. Deccal gitti ama şahs-ı manevi devam ediyor. Şahıs var, şahsı manevi var. Deccal, deccaliyet. Süfyan, süfyaniyet. Mehdi, mehdiyet. Akıl duruyor.

Mesela Avrupa’yı 2’ye ayırıyor. İran’ı 2’ye ayırıyor; **Şia-i velayet, şia-i siyaset.** Şuanda başta olan İran’da Şia-i velayet, Türkiye ile beraber. Şia-i siyaset Türkiye’nin aleyhindedir. Şia-i velayet Zor durumda kalsın diye, şia-i siyaset İsrail ile beraber olmuş. Bunu sen nereden çözeceksin ki. Bunlar içinde çatışıyor. Şuan başta Şia-i velayet ama Şia-i siyaset onu tepelemek için düşmanlarıyla beraber çalışıyor. Bunu ancak asrın imamının tefsiriyle çözebilirsin. Bu olmasaydı din adına o kapkara adamlardan medet bekleyecektik. Dilenciler gibi din dilenecektir. Morali bozuk hepimizi cehenneme atıyor, morali düzgün cennete koyuyor! Morali göre ahiret var!

“o eşhâs-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki demiştik, bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyârı elinden alınmaz.”

Mehd-i Ali Resul gelmiş, onu halen ehl-i iman anlamamış. Bırak ehl-i imanı Risale-i Nur hizmetini iddia eden, ders yapan bunu anlamamış. Risale-i Nur’daki ölçü şeriatla ki ölçüdür.

Mecelle'deki ölçü Üstadın mı ölçüdür. **“Öyle ise, o eşhas, hattâ o müthiş Deccâl dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidâyeten deccâl olduğunu bilmez. Belki nur-u imânın dikkatiyle o eşhâs-ı âhir zaman tanınabilir.”** Nur-u iman ile değil nur-u imanın dikkatiyle bilinir. Dikkat latifesi çalışacak. Dikkat latifesi mehirdir. Haramı helal eden mehir ya, evlenirken haram olan kızı sana helal yapan mehirdir. Mehir nikahta neyse, manada da dikkat latifesi öyledir. Bu eşhas tanınmasa ne olur? Tanınmamış olur. Ondan sonra bedelini ödersin.

İmandan sonra istikamet kadar büyük nimet yoktur bu dünyada. İlim dersin, mezarlıklar ilimle delalete gidenlerle doludur. Ama sadakatla dalalete giden yoktur. Sadakat nedir? Dendiği gibi yapmak. Nerede satılıyor? Kastamonu Lahikası, Emirdağ Lahikası, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Tarihçe-i Hayat. Anlayarak ve kabul ederek. Kabul edeceksin, tevil etmeyeceksin. Lahikalarla giden Allah'ın izniyle istikameti bozulmaz. Lahikalara ehemmiyet vermezsen şahıs hakimiyeti olur. Zihnin devamlı değişir, fikriyatın devamlı değişir, hissiyatın değişir. Kastamonu dışsal alemimizi, yap yapma, git gitme gibi; Emirdağ içsel alem, Sikke-i Tasdik-i Gaybi hadiseleri yorumlama feraset, basiret, dirayetini veriyor. Tarihçe-i Hayat hakla batıl mücadelesini anlatıyor.

Velhamdülillahi Rabbil Alemin

Nur Dersi

15.04.2024